

కలివురుషుడు

కవి కె. వి. లక్ష్మణమూర్తి

—: 0 :—

రెడ్ బ్రెజర్ అ
వెటు డేట్ మారు ట
ర్నింగ్ కోట్-కోటు
టర్నింగుమీదను లో
పలనుండి వెలువడి పె
బడే తెల్లటి లోహ
క్కా-కొలర్-దిగు
చాయను ద్రావర్షు
ను సూచించేటంతటి
పలాచటి తెల్లగుండా
రు కట్టు-కొళ్ల వ్రేళ్ల

భావప్రకాశ సమావేశాలు, ఉత్తు పి పార్లమెంటరీ టిఫి
టులు, సత్తువియ్యని టీ పార్టీలు, అన్నీ అస్తమానం జరు
గుతూ మగవానికి అడదీ అడదానికి మగవానూ కనబ
డుతూ బలే శకునం బయల్దేర్చున్న టునిపిస్తూ వుం
టుంది.

అందులోకి ఈ శకునా లరవే తీరలూ తెలిస్తోవు
చూపుల్నుంచి భూతదపు చూపుటాకొ ఆనే మోస్త
ర్లున్నాయి. స్త్రీ చూపు ఎంతసేపూ దూరాన్నుంచే గమని
స్తుంది ఆ వచ్చే శకునం ఏమా అని. దగ్గతును తీరవచ్చే
తలికి తొప్ప వాల్చేస్తుంది, లెటును సేడ్ వేసినట్టు.
మగాడు దూరాన్నుంచి చూసూ ఏదీ గమనించనట్టు
పోతూవుంటాడు, లోపల గ్రహించే—దగ్గతును రానిచ్చి
భూతదపు చూపులాంటి పెద చూపు విసిరేస్తాడు, ఆ
స్త్రీయొక్క బుగ్గమీదకో, మెడమీదకో, గడ్డంమీదకో,
నుమటిమీదకో—ఈగను వదిలినట్టు.

ను దగ్గతగా నొక్కి పెప్పె నలిబిల్లిగా తాటాను వెడల్పు
తోలు ముక్కల అలిక గల పటకాయుసుల కాలి
తోస్తు-నెత్తిమీద కత్తిరింపు జుట్టు లొంగి చూచేలాగు
నెట్టి పెట్టుకున్న నల్ల సర్ట్-టోపీ-కుడిచేత సోలరు బెత్తం
లాంటి మాజీకోవాండో. ఇదీ కలివురుషుడు ఆనాడు
వేసిన వేషం. నాడు అంటే రోజంతా కాను. సాయం
కోలం అయిదుగంట లాప్రాంతమయ.

ఏమర్రా అంటే శుభశకునం అవునా కాదా అని
గమనిస్తున్నాం అని అనేసేస్తారు.

వేషం వేసి తరలేముందు, భారతీయుడు కాబట్టి; ఎంత
చెడ్డా, కలివురుషుడు శకునంకోసం ఎదురుచూసూ నిల
బడి పోయేడు, ఒకదారి మొగను ముందుకు అడుగు
వేయకుండా.

కాని కలివురుషుడు అప్పుడే వేషం వేసుకు భూలో
కంటాకి దిగడంచేత ఇంకా భూమిమీది రహస్యం
పూర్తిగా ఎఱికో—కలివురుషుణ్ణి గుఱించి అలా అను
కోవడం ఎందుకు! అన్న తెలుసుండే వాడుకూడా బొం
దలో పడ్డాడు అని అన్నా తప్పలేదు—గ్రహించుకో
లేకపోయేడు భూలోకంలో ప్రతీ శుభశకునం జెన
కొతలా ఒక అపశకునంకూడా వుంటుంది అని.

శకునంకోసం మునుపు పూర్వకాలంలో ఏరి కోరి,
“ఎదురు రా! మా అమ్మా! మా తల్లీ!” అని ఒక సువా
సిన్ని రప్పించుకునేవాళ్లు పెదలు. ఇప్పుడు సువాసినిలు
తమకు తామే నిమిష నిమిషానికి ఎదురుపడుతూ వుం
టారు. ఎంచేతా అంటే, ఏకాహాలు, సప్తాహాలు, హరి
కథలు, సన్నాసి ఉపదేశాలు, భాషాప్రచార సభలు,

తొల కనిపించింది మంచి శకునమే. “మచో కుచో
హింది” నేర్చిన అంద్ర బాలిక. అరుద్ర “కికోరం” లాగ
కనుపించే కుంకుంబాట్టు నుమటను పెట్టుకున్న పెళ్లెన
ఎల్లాంటి పిల్లంటే అల్లాంటి పిల్ల!

“వన్, టు, త్రి!” అని మూడు అంగలు కొల్చివేసి తలనొం దెత్తం తిప్పుకుంటూ “శుభస్య శీఘ్రమ్” అని అనుకుంటూ ముందుకు సాగేడు కలిపురుషుడు. ఆ పిల్ల బబ్బా తన బబ్బా ఆప్ మెయిలూ డౌన్ మెయిలూ ఒకదాన్నొకటి క్రాస్ అవుతూ పార్లల్ రయిల్సుమీద వియోగబాధ అనుభవించినట్టు అనుభవించేశాయి. కాని నెట్టన మోమెంటు! వాట్ ఎ ట్రాజెడీ!

ఆ పిల్ల వన కాతలే “కాశీపతే! వారణాశీపతే!” అని వణుక్కుంటూ “శివమతానికి దారితీయ్యేవ్!” అని అటచే ఓ ముసీలి శత వృద్ధురాలు! ఇక్కోకుల్నూటి ముంగి రూపుది!

“నివు వనకాలున్నావ్! రౌండ్ హెడ్!” అని ఒక్కజబురు జవీరాడు ఆవిడ వంగిన నడుమ్మీద కలిపురుషుడు తన మాజిక్ వాండుతో—తన గారడీ కర్ర ఆమె కలాంటి రూపిస్తుందో వాడికే తెలియదు.

నిర్ఘాంత పోయి చూచేడు!
ఆ ముసలమ్మ తలనొం పదార్త బాల మహార్త ఆయి పోయింది. అక్కడే వుంది వర్ణింనడంలో చిక్కు. ఏమా అంటే చూడండీ తొంట్లె వీళ్ల తొక్కు. వనకిక్కి-వనకిక్కి-మల్లీ అన్ని నేజన్నూ చూచుకుంటూ పదార్తల పిల్లెందా? పూతరేకు లూక్కొక్కటే తీసినట్టు—లేకపోతే—అటు మాడిన బొబ్బ ట్టిటు పెనమ్మీద తిప్పిన ట్టొక్కమాటు టపేమని తొంట్లె వీళ్లనుండి పదార్తలలోకి మారినదా అది వర్ణింనడం ఎంతో ఆకలింపు వుంటేనే కాని సాధ్యంకాని పని.

నిర్ఘాంత పోయి చూచేడు! కలిపురుషుడు.
ముందు చూపున “అయ్యమ్మా! రావే!” అని మొదటి పడుచు వనమ్మ చూస్తూ “ఓసి ఇదేమిటేవ్! అయ్యమ్మా! నిను లేత వయస్సు వచ్చింది! ఇదేమిటేవ్! అయ్యమ్మా! ఇలాంటి రై కక్కొట్టుంది వచ్చిందే! ఈచీరలా వచ్చిందే!

పట్లకూడా మొల్చాయేవ్! అయ్యమ్మా! నిను మళ్ళీ ముచ్చైరెండు పళ్ళూ ఏల్లా మొల్చాయే! ఈ బంపర్ లో బాడినకూడాను! బంపర్ దిగ దీసుకో కొంచెం. బాగుం దిప్పుడు! అయ్యమ్మా! అయ్యమ్మా!” అంది ఆశ్చర్యపోతూ.

“రూపాని కేమిటిగాని మొగానికి బొట్టించిందా?” అంది కొత్త పడుచు. “అదే చూస్తున్నా. అది రాలేదే: ఎంచేతోగాని? తక్కినవన్న ఎం చక్కావున్నాయి” అంది మనమరాలు. “అది లేనప్పుడు ముసిలికూపం వుంటేనే బాగుంటుంది నాతండ్రీ! కాశీపతే వారణాశీ పతే!” అని ధ్యానించింది ముసలమ్మ.

అప్పటికి వాళ్ళిద్దలూ మఠంలోకి నొర్చుకు పోతున్నారు. ముసలమ్మను అక్కడ వెంటనే నంపకుడు ప్రత్యక్షమై “నిను కలిగిన విపరీతము చూచాచే కలిగింది. పోతుందిలే” అని నొస్తను బూడిదపండు ఆరగతీసి

రాశేడు. ముసిలమ్మ ఎప్పటి ముసిలమ్మ అయి చుట్టూ చూచింది.

అయ్యమ్మకు మనమరాలు కనిపించలేదు. “ఎక్కడికి సచ్చిపామ్మో!” అని పెద్ద కేకేసింది. “ఎక్కడకు చావలేదు. నీ ముఖాన్నింత కుంకం తెచ్చి అడ్డుదామని అలా అంబనేయ స్వామి గుడిలో కెళ్లేను” అంది మమరాలు. “నా ముఖాని కుంకం వస్తు గింకం వస్తు. పోదాం పద ఇంటికి. ఈ అవమానం చాలు. కాశీపతే వార జాశీపతే” అంటూ అనుకుంటూ ముందు పోతూవుంది ముసిలమ్మ. ఆ తరువాత మనమరాలు నడుస్తూ వుంది.

కలి పురుషుడు ఎదురుగుండా పెద్ద చుడుకర్రేసుకు వస్తూ ముసలి శెధవ ముండకొనా! రేపు మళ్ళీ ఆపిల్లతో శెనకాలే కాశీపతే వారజాశీపతే అంటూ ఎదురొచ్చా వా అంటే చూడు నీ బుట్ట పగిలిపోతుంది” అన్నాడు. “లేదు నాయనా! దాన్నొక్కర్తే పంపుతాను. నే నుండి రక్షిస్తానా!” అంటూ చల్లగా జారింది ముసిలమ్మ.

మర్నాటూంచి కలి పురుషుడు “అసలైన కల్తీలేని మంచి శకునం” అని అనుకునేవాడు ఆ పిల్ల నొక్కర్తే చూస్తూ, ఆపిల్ల రెజ్ బేజ్ కోటుకంటే గ్రేటర్ బేజ్ సస్పెట్టు అంటూ సంధ్యా రాగంకేసి చూసేది.

“Remarriage of Hindu Women on Sastric Basis”

with a foreword by

Dr. Hari Singh Gour, Kt., M.L.A. of Nagpur.

What others say:—

Dr. Gour in his Foreword says “.....I have felt greatly impressed by the cluster of authorities of the venerable scribes of old in support of the elementary right of every human being.....The author quotes a wealth of authorities in support of remarriage and divorce and this should appeal to the orthodox.....”

The Hindu “.....There used to be a small class of people to whom the texts were of some use as showing that the changes were not against the basic principle of Hinduism. It may be hoped that there are still left some representatives of this class to *Profit by Dr. Rao's book*. I greatly appreciate Dr. Rao's effort to combat orthodoxy with its own weapons and methods.....”

The Modern Review “.....In this brochure Dr. Rao has made an attempt to prove that REMARRIAGE of Hindu women is enjoined by the Dharma Sastras, from which he quotes numerous passages. This is a praiseworthy attempt.....”

Book of 110 Pages : Glazed Paper : Costs 0-12-0, exclusive of Postage.

“IN THE CLUTCH OF THE DEVIL”

A DRAMA IN FIVE ACTS

BY

A. S. P. Iyer Esq., M. A. (Oxon.) I. C. S.,

very fine, interesting and educating production

122 Pages

Costs Re. 1.

ORIENTAL BOOK DEPOT,
234, GOVINDAPPA NAICK STREET, G. T., MADRAS.